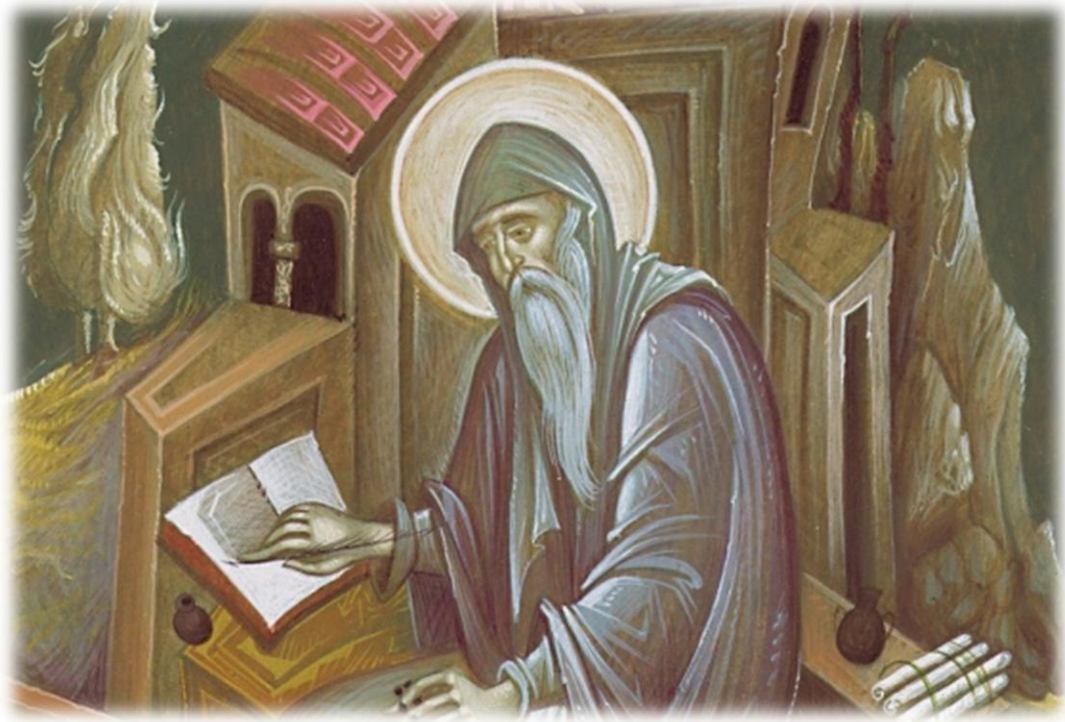

Να καθοδηγούμαστε από τους αγίους πατέρες.

Κάποιος που λεγόταν Πτολεμαίος έζησε στην αρχή ασκητική ζωή που δύσκολα περιγράφεται. Έμενε πέρα από τη Σκήτη, σε τόπο που λέγεται Κλίμακα, όπου κανένας από τους μοναχούς δεν μπόρεσε να μείνει, επειδή ήταν δεκαοκτώ μίλια μακριά από το νερό. Εκείνος όμως πήρε στάμνες και σφουγγάρι, μάζευε τη δροσιά που πέφτει τους μήνες Δεκέμβριο και Ιανουάριο, την έβαζε στις στάμνες, και με τον τρόπο αυτό πέρασε δεκαπέντε χρόνια, και σε όλο αυτό το διάστημα δεν συναντήθηκε με κανέναν. Καθώς λοιπόν αποξενώθηκε από την ωφέλεια της διδασχής και την επαφή με τους αγίους πατέρες και τη συχνή κοινωνία των αγίων μυστηρίων του Χριστού, τόσο πολύ έχασε τον νου του και ξέφυγε από τον ίδιο δρόμο, ώστε έπεσε και στην ασεβή δοξασία του “αυτόματισμού”. Τον έβαζε δηλαδή ο διάβολος να λέει ότι τα πράγματα δεν έχουν δημιουργηθεί, αλλά όλα υπάρχουν από μόνα τους, επειδή ο κόσμος κινείται αυτόματα.

Αυτό λοιπόν του είπε στην αρχή ο εχθρός της ζωής μας, και στη συνέχεια μπήκε τελείως μέσα στην ψυχή του και του έλεγε: «Αφού λοιπόν έτσι είναι τα πράγματα, γιατί τυραννείς έτσι τον εαυτό σου άδικα; Τι θα σε ωφελήσει αυτό, αφού δεν υπάρχει ανταμοιβή; Ποια μάλιστα αμοιβή είναι αντάξια γι’ αυτούς τους κόπους σου; Ή ποιος είναι αυτός που θα

σου ανταποδώσει; Ποια κρίση υπάρχει, όπως απειλούν οι Γραφές, αφού όλα υπάρχουν χωρίς να τα φροντίζει κανείς;»

Κυριευμένος από αυτούς τους σατανικούς λογισμούς ο ταλαίπωρος Πτολεμαίος, παράτησε την άσκηση και, όπως λένε, γυρίζει αδέσποτος και με χαμένα τα λογικά. Μέχρι σήμερα περιπλανιέται στην Αίγυπτο, δοσμένος στο φαΐ και στο κρασί, χωρίς να λέει τίποτε σε κανέναν, αλλά τριγυρίζει αμίλητος στην αγορά, όντας λυπηρό και αξιοδάκρυτο θέαμα στα μάτια των χριστιανών και αιτία για να μας χλευάζουν όσοι αγνοούν την ασκητική ζωή.

Αυτή την αγιάτρευτη συμφορά την έπαθε ο αξιολύπητος Πτολεμαίος από την παράλογη υπερηφάνεια, επειδή νόμιζε ότι έχει γνώση παραπάνω από όλους τους αγίους πατέρες και ποτέ δεν πήγε να τους συναντήσει, ώστε να οδηγηθεί από τη διδασκαλία τους, αλλά μένοντας χωρίς καθοδήγηση, έπεσε στον έσχατο βυθό του ψυχικού θανάτου. Γιατί όσοι δεν έχουν καθοδήγηση, πέφτουν όπως τα φύλλα (Παροιμ. 11:14).

Από το βιβλίο: ΕΥΕΡΓΕΤΙΝΟΣ, τόμος Α', Υπόθεση Κ' (20), Του Παλλαδίου, σελ. 168. Εκδόσεις Το Περιβόλι της Παναγίας, Θεσσαλονίκη 2001.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>